

یكلامی كتـب و یكلامی مـبـیلیات!.. سهـدیق سهـعید وا ندری

به ٲٲكهوت، له والی تایبه تی كتـبخانه یهك، ژماره یهك نووسهر و
وهـرگـډم دیت، كه ههریه كه یان كتـبـیكـی خـی به دهسته وه بوو، وهك
نیمچه یكلامـك به خوـنهرانیان ده ناساند وباسیان ده كرد. له
استیدا، یكلامكردن بـ كتـب، دیمه نـكه نهك نابـ خـشـاـمان بكات و
هانمان بدات بـ خوـندنه وه، بهـكو ده بـت بـته مایه ی نیگه رانییه کی
قوو و پرسیار و گومان، به وهی كتـبـیش وهك سهرچاوهی مه عریفه،
هاوشـوهی ههر كاـایه کی دیکه ی بازایـی بـ نموونه وهك مـبـیلیاتی
لـهـاتووه. یكلامكردن بـ كتـب، مانای وایه كتـبـیش وهك ههر
كه رسته یه کی دیکه ی ژیان لـهـاتووه وه ئهـو بهـها مه عریفی و سیمبولی و
هزرییه ی نهـماوه و به یكلام نه بـت، كهس به لای كتـبـ دانا چـت. هه میسه
وهك خوـنهرـك تـبـینی ئهـوه مه كردووه، كه ئهـو كتـبـانه ی ده ناسرـن و
یكلامیان بـ ده كـرت، لهـو كتـبـانه ن كه ناوه ٲٲكـی لاواز و
نابا به تیان هه یه و دوا ی خوـنـه وه یان، هـیچ جـره پرسیارـکی هزری و
چـژ و جوانییه ك لای خوـنـهر جـناـهـن. بـ پـشتـاستـكرـدنـه وهی ئهـو
بـچوونه م، ده توانم ناوی ده یان كتـب و ٲٲمان و شیـعرو وهـرگـډان ٲٲـز
بكه م، بهـام له بهر ناو و ناوبانگی نووسهره كانیان، خـیانی لـ
ده بوـرین. له دنیای بازرگانی ئـمهـدا، یكلامكردن دهره چه یه کی چاكه،
بـ فریودان و ههـخـهـتـاندن و دهـستـخه ٲٲكـردنی كـیار، بـ ئهـوهی به
ناوی كه رسته ی كواـیت بهرز و ناوازه، كه رسته و شتومه كه زبر و
خراپه كانیان، ساغ بكه نه وه. هه میسه بانگه شه بـ ئهـو كه رسته نه
ده كـرت، كه بازایان نییه و لهـو ٲٲگه یه وه، ده یانه وـت كـیاری بـ
پهیدا بكه ن. ئهـمه بهـو مانایه نییه ئـمه له بایه خ و ٲٲی یكلام بـ
نمایشكردن و ناساندنی ههر شتـك نه گـین، بهـكو بهـو مانایه ی ئهـوهی
لـرهـدا له بهرچاو ده گـیرـت، سوود و قازانج و دهسكه وتی ماددییه،
نهك ئهـوهی ئهـو كاـایه چه ند كواـیتی بهرز و شیاو و تـكـمه یه. ئیدی
لهـو ٲٲگه یه وه، ده یانه وـت ختووكه ی سـزی كـیاره كان بده ن، بـ ئهـوهی
سهرنجی بچـته سهر ئهـو كاـایه و تا قیبكا ته وه، بهـام ئایا یكلام به
ته نها به سه بـ ئهـوهی په یوه ندی ئـمه به كاـایه كه وه گرـ بدات و
بیكه ی نه پـوهـرـك بـ تا قیكردنه وه و ههـبـژاردنی؟ له كـمهـگه ی ئـمه
و وـاتانی جیهانیـشدا، ههر كاتـك ئامـازه بـ كه رسته و ئامـرـك

ده کړت که له ژاپن دروستکراوه، ئیدی پوښتیمان بهوۀ نابۀ
یکلامی بۀ بکړت، چونکه هه موو دنیا ده زانۀ، کوا پتی ئو
که لوپه لانه ی له وۀ اته بهرهم دۀ، بۀ اندو ئرگینا بۀ و
لا سایکه ره وه نین، ئمه پوښتیمان بهوۀ نیه که سۀ پۀ مان بۀ ت
که لوپه له کانی ژاپن بکۀ چونکه باشن، ئمه خۀ مان ئو استیه
ده زانین، لره وهش بانگه شه بۀ ئو کهرستانه بکړت یان نا، هیچ
سهرنج اکۀ شانۀ لای مرۀ دروست ناکات، بهام به پۀ چه وانه وه، هر
کاتۀ کاسی کای چینی ده که ین، ئه وه مان بۀ اندۀ ته وه که چنډ
مانگۀ کار ده کات و ئیدی له کار ده که وۀ. به مهش ئه گهر ملیان
جار یکلام بۀ کهرسته چینییه که بکړت، هاوتای ئو کایه ی ژاپن
نابۀ که بۀ یکلام کردن شوۀ نی خۀ ده گړت، دهشۀ ئمه بۀ کتۀ بیش
هه مان شت بۀ، کتۀ بی گرنگ و به به ها، تکتی مه عریفی و بابۀ تی،
شعر و مان و وهرگۀ انی جوان و داهۀ نهرانه و سهرکه وتوو،
هرگیز پوښتیمان بهوۀ نیه یکلامیان بۀ بکړت، به کو خۀ یان ده چنه
نۀ و خوۀ نهران. بۀ وام وایه، کتۀ بۀ ده بۀ ت خۀ له ووی ناوه بۀ که وه،
هه گۀ ی ئو هۀ زه بۀ، که بچۀ ته نۀ و خوۀ نهران و خۀ ی بسه پۀ نۀ و
بخوۀ نرۀ ته وه، نه ک نووسره که ی له م شار و لهو شار، بانگه شه ی بۀ
بکات و بیناسۀ نۀ. ئه گهر نووسر و وهرگۀ بۀ، ئه زموونۀ کی جوان و
سهرکه وتوو دیاری هه بۀ، پوښتیمان بهوۀ نیه خۀ له په راوۀ زی
کتۀ به کانی بناسۀ نۀ و کتۀ به که ی به ده سته وه بگړت و به خوۀ نهران
بۀ ت کتۀ به که مان بخوۀ ننه وه. کتۀ ب و نووسین دوا ی بۀ او کردنه وه یان،
په یوه نډیه کی ئو تۀ یان به نووسره وه نامۀ نۀ و ئه وه خوۀ نهره،
ده بۀ ته سه نگی مه حه ک بۀ هه سه نگان دنی کتۀ به که. به ئۀ ستا شه وه، ئمه
پوښتیمان بهوۀ نیه که س (شار) ی حوسن عارفمان پۀ بناسۀ نۀ،
(چشتی مجور) ی هه ژار موکریانیمان پۀ بناسۀ نۀ، (یگا) ی مه مان
پۀ بناسۀ نۀ، (سه گوه) و ئه ژدیا و لوه کی هه بهجه و گۀ ستانی
چراکان و دوانزه وانه بۀ مناۀ انمان) پۀ بناسۀ نۀ، چونکه ئو
تکتۀ ستانه، خۀ یان له ناوه بۀ کدا هه گۀ ی وزه و هۀ ز و تین و تاوی
ئوهن، خۀ یان به سهر خوۀ نهر دابسه پیدن و بخوۀ نرۀ ته وه. هه رگیز
یکلام ناتوانۀ، کتۀ بۀ کمان لا په سند و گرنگ و خۀ شه ویست بکات،
ئه گهر خۀ له ناوه بۀ کدا هه گۀ ی ئو هۀ گه زانه نه بۀ. کتۀ ب پوښتیمان
به ناساندن، شۀ فه کردن، به خشین به واژۀ ی نووسره کانیان نیه وه ک
ئوه ی ئۀ ستا بۀ ته مۀ د، به کو خوۀ نهران خۀ یان ده توانن ناوه بۀ کی
ئو کتۀ به دوا ی خوۀ نه وه ی هه بسه نگنن. کم نین ئو کتۀ بانه ی له
ده یان شوۀ یکلامیان بۀ ده کړت و به کتۀ بۀ کی گرنگ ده ناسۀ نرۀ، که
چی خوۀ نهر که ده ی خوۀ نۀ ته وه، هیچ چۀ ژ و جوانی و مانایه ک له
کتۀ به که وهرنا گړت، خۀ م وه ک خوۀ نهر ک سهدان ئه زموونم لهو باره وه

له گه ځوځنه وهی کتبه کان هیه. بگره خوځنه رانځ هه، په شیمانۍ ځان دهرده بڼ له وهی هه رپاره یان به کتبه که ش داوه! کتبه، کورسی و مڼز و کڼه نییه، تا کو نووسه ره که ی وه کڼه نه کڼ و سهوزه فرښ و میوه فرښه کان، شاره و شار بگه ټټ و ټیکلامی بڼ بکات. خوځنه رانځ، نه گهر خوځنه ر و عه ودا ی کتبه و خوځنه وه بڼ، له سهر مه ریخیش بڼ، نه واه به دوا ی کتبه و به ره می بڼ اوکراوه ده گه ټټ و تا نه یخوځنه ته وه واز نا ه ښت. له و ټټانه ی ابردوودا، چه ندین کڼ مه ښه شاعر له سنووری سڼ ران و واندز بڼ اوکرانه وه، هر نه وه ما بوو بڼ ښه له سڼ ران شاعر ده بار ټ! جا گرنگ نییه کام جڼ ره شاعر، نه م دوو شاره، ته نها چوار خوله کڼ ښه وانیانه، که چی شاعر هه بوو، له هه روو شاره که کتبه به شاعر ییه که ی ځی ده ناساند، سهر له وه دا بوو له و ناساندانه، هر نه وانه ی سڼ ران بوون ده هاتنه واندز و هر نه وانه ی واندزیش بوون، ده چوونه سڼ ران، واتا له هه ردوو شو ښه که هه مان کتبه بیان وه رده گرته وه. هه میسه بڼ وام و ابووه، ټټکست و کتبه بی جیاوازو دا ه ښه رانه، پڼ ویستیان به ناساندن و واژ ی نووسه ر و ټیکلامکر نییه، چونکه کورد وته نی (مانگ که دیار بوو، پڼ ویست به ناماژه کردن ناکات).

*نه م بابه ته له ټټ نامه ی هه ول ڼر ژماره (4044) له ټټ ژۍ 28/3/2024 بڼ اوکراوه ته وه.